

Î N C H E I E R E

6 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Roma Timur”, reprezentată de avocatul Mariana Barașianț,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea în contestare depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Roma Timur” împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, terț Artiom Curbacov cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile,

împotriva deciziei din 1 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Roma Timur” și a fost menținută hotărârea din 2 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 22 aprilie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Roma Timur” (în continuare SRL „Roma Timur”) a depus acțiune în contestare împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, terț Artiom Curbacov cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

În motivarea acestei acțiuni, SRL „Roma Timur” a indicat că este persoană juridică, înregistrată care activează în Republica Moldova, unul din domeniile de activitate fiind efectuarea reparației.

În continuare, reclamanta a susținut că la data de 1 decembrie 2018, a încheiat cu SRL „Rebicon Plus” contractul de antrepriză nr. 1/1/12/18 referitor la efectuarea reparației obiectului amplasat în mun. Chișinău str. Ankara 6, iar pentru executarea obligațiilor asumate, SRL „Roma Timur” a angajat mai mulți lucrători, inclusiv pe Artiom Curbacov.

În acest context, reclamanta a subliniat că la data de 4 decembrie 2018 directorul companiei a emis ordinul nr. 1-ssm, prin care a fost ordonată până la data de 30 ianuarie 2019 organizarea instruirii inițiale și periodice în domeniul securității și sănătății în muncă și a securității antiincendiară de către specialistul Mihai Mazilu, precum și elaborarea planului activităților de protecție și prevenire pe anul 2019.

Ulterior, prin ordinul nr. 3-ssm din 4 decembrie 2018 a directorului SRL „Roma Timur”, a fost dispusă elaborarea instrucțiunilor necesare, aprobarea lor și petrecerea instructajului, iar prin ordinul nr. 4 din 4 decembrie 2018, Victor Zveaghin a fost numit ca persoana responsabilă de supraveghere a procesului de ridicare a maselor.

Printre instrucțiunile elaborate și aprobate a fost și Instrucțiunea de SSM pentru exploatarea dispozitivului de ridicare nr. 8, în care prin pct. 1.1 a fost dispus că „se permite exploatarea dispozitivului de ridicare doar în prezența persoanei responsabile de monitorizarea procesului de ridicare/coborâre a maselor, (adică utilizarea mecanismului urma să fie efectuată doar în prezența și cu acordul persoanei responsabile – Victor Zveaghin)”.

La fel, prin pct. 1.2, 1.3 și 3.2 din Instrucțiunea enunțată a fost reglementat că „respectiva Instrucțiune se aplică tuturor dispozitivelor de ridicare; cum are loc exploatarea mecanismului în lipsa persoanei responsabile; supra încărcarea dispozitivului; transportarea persoanelor pe dispozitiv; urcarea pe platforma”.

La rândul său, în pct. 3.2 din Instrucțiunea instructajului introductiv general de securitate și sănătate în muncă nr. 1 au fost indicate expres metodele și mijloacele de prevenire a accidentelor și bolilor profesionale, inclusiv: dispozitivele de ridicare vor fi exploatate de muncitorii instruiți în prezența persoanei responsabile de monitorizarea proceselor de ridicare/coborâre a maselor.

Reclamanta a pretins că la data de 5 decembrie 2018, persoana responsabilă și certificată în domeniul securității și sănătății în muncă, a instruit toți salariații, inclusiv pe Artiom Curbacov, în domeniul securității și sănătății în muncă, ceea ce se confirmă prin copia fișei personale contrasemnată de ultimul.

Cu toate că potrivit reclamantei, compania a respectat toate prevederile legale în domeniul securității și sănătății în muncă și a întreprins în acest sens toate măsurile și acțiunile necesare pentru prevenirea accidentelor de muncă, totuși din cauza nerespectării regulilor, la data de 11 decembrie 2018 a avut loc accidentul de muncă cu participarea terțului.

Ca urmare, la data de 28 ianuarie 2019, Inspectoratul de Stat al Muncii a fost emis procesul – verbal nr. ISM-2018-PVA-111 privind cercetarea accidentului de muncă grav, care în opinia reclamantei este parțial neîntemeiat.

În această ordine de idei, SRL „Roma Timur” a precizat că prin procesul – verbal enunțat au fost descrise circumstanțele în care s-a produs accidentul, precum și declarațiile martorilor, inclusiv și faptul că Artiom Curbacov a fost instruit în domeniul securității și sănătății în muncă.

Tot din procesul – verbal privind cercetarea accidentului de muncă grav rezultă că la data de 11 decembrie 2018 a avut loc utilizarea necorespunzătoare a mecanismului de ridicare/coborâre a maselor, și anume că Artiom Curbacov împreună cu alți salariați Iurie Frecăuțanu și Vitalie Screlea contrar pct. 1.1, 1.3 și 3.2 a Instrucțiunii nr. 8 s-au urcat pe platforma mecanismului cu un palet de amestecuri, adică Artiom Curbacov, fiind șef de brigadă, nu a poziționat corect respectivul palet, precum și contrar pct. 3.2 a Instrucțiunii nr. 8 nu a respectat indicatorii referitor la greutatea admisă.

În continuare, contrar normelor de securitate, contrar pct. 3.2. Instrucțiunii nr. 8 a urcat pe mecanism și ignorând ceilalți salariați, a dat indicația Larisei Motelica de a apăsa butonul de ridicare.

Din cauza celor indicate, cablul care leagă troliul de cabina de ridicare s-a rupt și mecanismul a căzut. Deci, anume Artiom Curbacov a încălcat prevederile instrucțiunilor și a ignorat indicatorul de securitate, precum și a ignorat avertizările din partea colegilor de muncă.

Cu referire la aceste aspecte, reclamanta a indicat că în pct. 8.2 a procesului - verbal contestat a fost indicat că Artiom Curbacov, muncitor, la 11 decembrie 2018, în lipsa persoanei responsabile de monitorizare a procesului de ridicare a maselor, a ignorat indicatorul de securitate și sănătate în muncă care interzice transportarea muncitorilor cu mecanismul de ridicare, s-a urcat pe platforma mecanismului de ridicare, a dat indicația altui muncitor de a acționa butonul de ridicare, prin ce a încălcat prevederile pct. 1.2 din Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă nr. 1; pct. 3.2 din Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă pentru exploatarea dispozitivului de ridicare nr. 8 și pct. 4 alin. (9) din Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă la efectuarea lucrărilor de construcție nr. 9.

Respectiv, în cadrul cercetării accidentului de muncă s-a stabilit clar că anume Artiom Curbacov a fost responsabil și vinovat în producerea accidentului de muncă.

Aceste circumstanțe au fost confirmate suplimentar prin actele atașate și declarațiile martorilor.

Însă, în pct. 7.3 a procesului - verbal contestat, contrar celor expuse în cadrul cercetării accidentului de muncă, a fost indicat că una din cauzele producerii accidentului a fost controlul insuficient privind respectarea normelor și cerințelor de securitate și sănătate în muncă, iar potrivit pct. 8 alin. (2), reclamanta are o parte de vină în producerea accidentului.

În opinia sa, aceste puncte din procesul – verbal nr. ISM-2018-PVA-111 din 28 ianuarie 2019 privind cercetarea accidentului de muncă grav sunt neîntemeiate și urmează a fi anulate.

Or, din materialele cauzei nu rezultă care acțiuni a reclamantei ar fi dus la producerea accidentului, precum nu a fost indicat nici care acțiuni ar fi trebuit să întreprindă compania pentru prevenirea acestui accident.

În realitate, societatea-reclamantă a îndeplinit întocmai prevederile legale în domeniul și a numit persoana responsabilă pentru supravegherea respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă.

În partea ce ține de evaluarea riscurilor profesionale, a fost menționat că accidentul s-a produs peste mai puțin de o săptămână din data instruirii, motiv pentru care societatea nu a avut termen suficient pentru analiza și evaluarea eventualelor riscuri și acest fapt nu-i poate fi imputat.

Mai mult, administrația companiei nu a fost informată despre careva neclarități sau probleme în exploatarea dispozitivului de ridicare, iar Artiom Curbacov până la accident s-a manifestat ca salariat destul de responsabil, a fost instruit, deci nu exista nici o premiză pentru a prezice acele acțiuni greșite a terțului Artiom Curbacov care și au dus la accident.

Prin urmare, concluziile pârâtului în partea stabilirii vinovăției reclamantei în producerea accidentului sunt neîntemeiate și neprobate, motiv din care în această parte procesul – verbal urmează fi anulat.

Exprimându-și dezacordul cu procesul – verbal nr. ISM-2018-PVA-111 din 28 ianuarie 2019 a Inspectoratului de Stat al Muncii privind cercetarea accidentului de muncă grav, SRL „Roma Timur” a depus la data de 27 februarie 2019 în adresa

pârâtului cerere prealabilă, solicitând excluderea din procesul – verbal respectiv a pct. 8 alin. (2) și a pct. 7.3, însă prin răspunsul din 25 martie 2019, cererea prealabilă a fost respinsă.

Din aceste considerente și având în vedere că la caz, a fost constatată nerespectarea de Artiom Curbacov a normelor de securitate, ceea ce a și dus la data de 11 decembrie 2018 a producerii accidentului de muncă, SRL „Roma Timur” a depus prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, prin excluderea pct. 8 alin. (2) și pct. 7.3 din procesul – verbal nr. ISM-2018-PVA-111 din 28 ianuarie 2019 a Inspectoratului de Stat al Muncii privind cercetarea accidentului de muncă grav cu stabilirea faptului că prevederile legale au fost încălcate doar de muncitorul Artiom Curbacov, precum și anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 290 din 25 martie 2019.

Prin hotărârea din 2 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Roma Timur” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 17 martie 2021, SRL „Roma Timur” a depus apel, care ulterior la data de 4 iunie 2021 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea apelului, casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei decizii noi, de admitere a acțiunii.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a pronunțat dispozitivul hotărârii contestate la data de 2 martie 2021 (f.d.210), iar hotărârea motivată a fost notificată apelantei SRL „Roma Timur” în data de 6 mai 2021 (f.d.235). Astfel, depunerea apelului nemotivat în data de 17 martie 2021 (f.d.231) cât și motivarea acestuia prezentată la data de 4 iunie 2021 (vol.II,f.d.4) sunt în termen.

Prin decizia din 1 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SRL „Roma Timur” și a fost menținută hotărârea din 2 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la data de 11 decembrie 2018 Inspectoratul de Stat al Muncii a fost informat telefonic privind producerea unui accident la locul de muncă în urmă căruia Artiom Curbacov a suferit leziuni corporale și a fost transportat la spital.

Având în vedere caracterul leziunilor corporale grave, și anume amputarea traumatică a brațului stâng la nivelul 3/distale, fapt confirmat prin certificatul eliberat de Institutul de Medicină de Urgență, Inspectoratul de Stat al Muncii a emis dispoziția nr. ISM-2018-DISC-111 cu privire la cercetarea accidentul grav suferit la data de 11 decembrie 2018 de către Artiom Curbacov, muncitor al SRL „Roma Timur”.

Iar la data de 28 ianuarie 2019 a fost întocmit procesul-verbal nr. ISM-2018-PVA-111 privind cercetarea accidentului de muncă grav, în care au fost stabilite cauzele și circumstanțele producerii accidentului și persoanele care au încălcat prevederile actelor legislative și alte acte normative din domeniul muncii.

Prin urmare, persoanele care au încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii au fost: Artiom Curbacov, muncitor, care la 11 decembrie 2018, în lipsa persoanei responsabile de monitorizarea procesului de ridicare a maselor, a ignorat indicatorul de securitate și sănătate în muncă care interzice transportarea muncitorilor cu mecanismul de ridicare, s-a urcat pe platforma mecanismului, a dat indicația altui muncitor de a acționa butonul de

ridicare, prin ce a încălcat prevederile pct. 1.2 din Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă nr.1; pct.3.2 din Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă pentru exploatarea dispozitivului de ridicare nr. 8 și pct. 4 alin. (9) din Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă la efectuarea lucrărilor de construcție nr.9 și Serghei Colisnicenco – administrator al SRL „Roma Timur”, care nu a asigurat securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată și anume nu a evaluat factorii de risc proprii executantului și mijloacelor de producție (acțiuni greșite ale muncitorilor, intrări sau staționări în zone cu riscuri de accidentare care pot duce la prinderi și/sau striviri, părți mobile în mișcare), prin ce a încălcat prevederile art. 10 alin. (4) lit. a) și b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186 din 10.07.2008.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în cazul în care Serghei Colisnicenco – administrator al SRL „Roma Timur”, evalua factorii de risc proprii executantului care se manifestă prin acțiuni greșite ale muncitorilor, intrări sau staționări în zone cu riscuri de accidentare care pot duce la prinderi și/sau striviri, accidentul în cauză putea fi evitat. Or, după cum s-a stabilit, cauza directă a producerii accidentului suferit de către Artiom Curbacov la 11 decembrie 2018, a fost ignorarea indicatorului de securitate și sănătatea în muncă și aflarea lui Artiom Curbacov pe platforma mecanismului în timpul ridicării materialelor.

Curtea de Apel Chișinău a subliniat că, Legea securității și sănătății în muncă, nr. 186-XVI din 10 iulie 2008, îi incumbă angajatorului o obligație de rezultat și nu de diligență, în ce privește evaluarea riscurilor profesionale și asigurarea măsurilor de prevenire, a securității și al protecției sănătății lucrătorilor, context în care dacă unul dintre salariații săi a suferit un accident de muncă, se poate concluziona că măsurile luate pentru protejarea securității și sănătății salariaților nu au fost corespunzătoare.

Astfel, dacă locurile de muncă includ zone periculoase în care, dată fiind natura activității, există riscul căderii lucrătorului sau a unor obiecte, aceste zone trebuie să fie prevăzute, în măsura în care este posibil, cu dispozitive care să evite pătrunderea lucrătorilor neautorizați în aceste zone. De asemenea, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a proteja lucrătorii care sunt autorizați să pătrundă în zonele periculoase. Zonele periculoase trebuie marcate clar.

În acest sens, instanța de fond just a subliniat că, obligația angajatorului de a evalua riscurile în timpul muncii este una continuă, care nu se stinge în momentul în care a avut loc o prima evaluare. El trebuie să evalueze riscurile în funcție de dezvoltarea progresivă a condițiilor de muncă. Din aceleași considerente, instanța de apel a respins argumentul părții apelante precum că accidentul de muncă s-a produs peste mai puțin de o săptămână din data instruirii angajaților.

Referitor la invocarea părții apelante vizavi de concluzia inspectorului de muncă în partea stabilirii vinovăției a SRL „Roma Timur” menționate în procesul verbal nr. ISM-2018-PVA-111, instanța de apel a conchis că inspectorul de muncă a efectuat cercetarea accidentului de muncă în conformitate cu prevederile Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1361 din 22.12.2005, din materiale, declarațiile prezente la dosarul de cercetare și circumstanțele producerii accidentului grav de muncă.

Totodată, fiind analizat procesul – verbal nr. ISM-2018-PVA-111 din 28 ianuarie 2019 privind accidentul grav de muncă, a fost constatat cert că acesta a fost întocmit de autoritatea competentă Inspectoratul de Stat al Muncii, iar inspectorul a executat o cercetare amplă a evenimentului suferit la 11 decembrie 2018, de către muncitorul Artiom Curbacov (contract individual de muncă nr.03/1218/009 din 3 decembrie 2018), pe adresa mun. Chișinău. str. Ankara 6, lucrări care se executau în baza contractului antrepriză de către SRL „Roma Timur” fiind pusă la bază declarațiile lui Iurie Frecăuțan, Vitalie Screlea și Larisa Motelica în coroborare cu informațiile eliberate de Institutul de Medicină Urgentă.

Prin urmare, instanța de fond temeinic a statuat că, autoritatea publică pârâtă a respectat întocmai, cu strictețe prevederile Legii securității și sănătății în muncă, nr. 186 din 10 iulie 2008 și Regulamentul privind modul de cercetare a accidentului mortal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005, fiind întocmit procesul - verbal nr. ISM-2018-PVA-111 din 28 ianuarie 2019 motivat, argumentat și examinat în interiorul termenului legal.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului depus de SRL „Roma Timur” cu menținerea hotărârii instanței de fond.

La data de 4 februarie 2022, SRL „Roma Timur”, reprezentată de avocatul Mariana Barașianț a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 1 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 2 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 4 mai 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu emiterea unei decizii noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta a indicat motivele de drept și de fapt invocate în acțiunea în contestare și în motivarea apelului anexate la dosar, suplimentar invocându-se că soluțiile adoptate de instanțele de judecată sunt neîntemeiate, rezultate din interpretarea în mod eronat a legii materiale aplicabile la caz, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

La data de 17 mai 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia motivării recursului depus de SRL „Roma Timur”, reprezentată de avocatul Mariana Barașianț împotriva deciziei din 1 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 2 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 29 mai 2022, Inspectoratul de Stat al Muncii a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 1 februarie 2022 (vol.II,f.d.46), fiind notificată recurenteii SRL „Roma Timur” în data de 21 aprilie 2022 (vol.II,f.d.68).

Astfel, depunerea recursului nemotivat la data de 4 februarie 2022 (vol.II,f.d.64), cât și motivarea acestuia prezentată la data de 4 mai 2022 (vol.II,f.d.70) sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de SRL „Roma Timur”, reprezentată de avocatul Mariana Barașianț, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Roma Timur”, reprezentată de avocatul Mariana Barașianț.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Roma Timur”, reprezentată de avocatul Mariana Barașianț se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron